

Beszámoló a Határtalanul! kirándulásról (2026)

„Az ember a szíve mélyén örökké oda való, ahol született.” (Tamási Áron)

Nagy örömünkre ebben a tanévben is részt vehetett iskolánk a Határtalanul! kiránduláson. A jelenlegi 7. évfolyammal Erdélybe látogattunk el, hogy megismerjük az ott élő magyarok életét, nehézségeit, örömeit, valamint megtekintsük kulturális örökségeinket és csodaszép tájainkat.

A kirándulás előtt a Magyarság Házában jártunk, ahol játékos formában alapvető információkat ismerhettek meg a gyerekek, amik a határon túl élők jelenével és múltjával kapcsolatos.

Emellett felkészítő tanórákon vett részt az évfolyam. Sok érdekes feladatot találtunk és oldottunk meg a Barangoló digitális tartalomtáron.

A kirándulók még plakátokat is készítettek az itthon maradt tanulók részére, amellyel a többiek egy képet kaphattak arról, hogy hova látogattak el a hetedikesek. A plakátokhoz egy teszt is készült, amit minden felsős osztály kitöltött.

A következőkben a kirándulás 5 napját részletesen mutatom be.

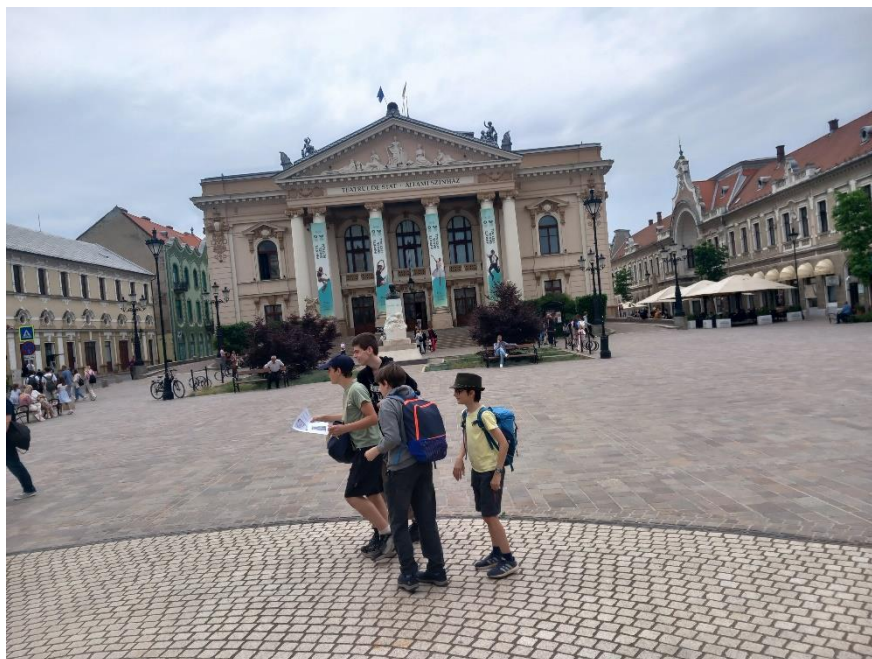
Június 1-jén, hétfőn kora reggel indultunk el, mindenki nagyon lelkes volt, nagy örömmel vártuk ezt a napot.

Az első napon hosszú utat tettünk meg. Első állomásunk Nagyváradi volt, ahol a hatalmas, barokk stílusú székesegyházat tekintettük meg. Egy legenda szerint itt van eltemetve Szent László. Végigsétáltunk a kanonokszoron is.

Ezután a belváros felé vettük az irányt. A belvárost a gyerekek maguk térképezhették fel egy feladatsor megoldása közben. Így játékos formában maguk tanulhattak a városról.

Következő megállónk egy természeti kincs volt. Vársonkolyos közelében kicsit bemerészkedtünk az erdőbe és megtapasztalhattuk a Szelek-barlangja különleges erejét, ami Románia leghosszabb barlangja, a maga több mint 47.000 méterével. A rövid túrával járó mozgás mindannyiunk számára felüdítő volt.

Majd továbbhaladva, Bánffyhunyadon és Körösfőn is egy-egy református templomot csodálhattunk meg. Mindkettő elbűvölő volt, a fakazettás mennyezetet csodálták a gyerekek. Vasvári Pálról szalagtűzéssel emlékeztünk meg. A körösfői református templom előtt felcsendült a „Körösfői kertek alatt” kezdetű népdal, amit hetedikeseink csengő hangon énekeltek.

Este pedig Zsobokon, a Bethesda Gyermekotthonban elfoglaltuk szállásunkat. A hosszú út és a meleg vacsora után pedig nyugovóra tértünk.

Kirándulásunk második napja is bővelkedett programokban. Gyulafehérváron a Majláth Gusztáv Károly katolikus iskolába látogattunk, ahol megismerhettük az iskola működését, a kisebbségben élő magyarság helyzetét és a diákság életét. Az egyik tanuló gyönyörű orgonajátékkal ajándékozott meg bennünket. Mi pedig az iskolának könyveket és sportszereket vittünk ajándékba.

Majd egyik végzős diákuk rendkívül információgazdag idegenvezetést tartott nekünk a Szent Mihály székesegyházban.

Többek között tiszteletünket tettük Hunyadi János szarkofágjánál és Márton Áron emlékszobránál.

Mindezeken után Nagyenyeden a Bethlen Gábor Kollégiumban folytattuk a napot. Előbb az iskola óriási természettudományi szertárát jártuk körbe, majd visszarepültünk az időben egy régi iskola termébe. Tiszteletünket róttuk le azok előtt a fiatalok előtt, akik életüket adták városukért. Végül a várat közelről is megismerhettük. Mindezeket idegenvezető segítségével.

Este pedig megérkezve Torockóra, átvettük csodálatos kilátással büszkélkedő szállásunkat.

A harmadik napunkat a Tordai-sóbányában kezdtük, ahol a friss, tiszta levegőn sétálhattak, játszhattak a gyerekek. A tágas belső tér lehengerlő volt, a csónakázó tó szinte mesébe illett.

Ezt követően Kolozsvárra érkeztünk. Tettünk egy sétát a városban, megtekintettük a monumentális Szent Mihály-dómot, Mátyás király lovas szobrát és Mátyás király szülőházát. A szikrázó napsütésben jólesett mindannyiunknak a fagyizás.

A nap zárásaként pedig a vadregényes Tordai-hasadékban túráztunk és csodaszép látványban volt részünk. A patak partján Szent László pénzét is gyűjtöttünk. A túraútvonalon nagyon óvatosan és egymásra odafigyelve haladtunk tovább.

Erdélyi utunk negyedik napján sokat utaztunk, hogy csodálatos helyeket tudjunk megtekinteni. Útunk során a magas hegyek, lankás domboldalak látványa elvarázsolt bennünket. Szlovákia a Medve-tó mellett megpihentünk, majd a sós tó körül tettünk egy kellemes sétát.

Fehéregyházán a Petőfi Sándor szobornál tiszteletünket tettük. Itt közösen elmondtuk a Nemzeti dal című verset és elénekeltük a Himnusz. Így közös erővel gondoltunk a magyarság múltjára a nemzeti összetartozás napján.

Korond jellegzetessége a kirakodóvásár, ahol Erdélyhez és a székelységhez kapcsolatos portékák vásárolhatók. A gyerekek szabadon nézelődhettek, vásárolhattak.

A buszút alatt a nemzeti összetartozás napjáról is megemlékeztünk. A közös, hazánkért mondott imádság után a Hazám, hazám, édes hazám kezdetű népdal is felcsendült.

Kirándulásunk záró napján hosszú út állt előttünk, de volt időnk még néhány szép helyet megtekinteni. Ellátogattunk Vajdahunyadon a várba, ahol betekintést nyerhettünk a Hunyadi család mindennapjaiba.

Utolsó megállónk Arad volt. Itt a vértanúk emlékműjénél tettük tiszteletünket és a Nemzeti dal egy részletét közösen elszavaltuk. Majd a gyerekek meglepetésére pizzázással zártuk a kirándulást.

Örök emlékekkel telve érkeztünk haza Erdélyből. A sok élményt és tapasztalatot a 7. évfolyam tanulói élménybeszámoló keretében megosztották iskolatársaikkal.

